

J. E. Bogomil:

Češnje.

Ali jih vidite? — Češnje! — Ali jih hočete par? — Minka jih že ima. Pa prav vipavske so. Uj, sládke! Te so iz tistih lepih krajev, ki nam jih je ugrabil Italijan — da bi ga pajk brcnil! Zato so pa tudi drage, ker so italijanske. Ali sladke pa! Minka ni odlegla. Morali so jih ji mati kupiti. Nič — morali! Gotovo bi jih ji ne bilí, ko bi se bila Minka cmerila. A je ponižno prosila. Mati imajo pa, kadar šivajo, radi mir.

A pogodrnjali so vseeno vmes: »Ta grdi Italijan, kakó nam je češnje podražil!« Tudi Minka je bila — celó ob češnjah! — huda na Italijana. Zakaj neki draži češnje, ki so tako dobre? Mogoče pa Italijan ne vé, da imajo otroci češnje radi? Ali je pa hud na vse otroke? — — —

Pa saj bodo kmalu domače češnje zrele! Takó sladke pač ne bodo ko vipavske, zato bodo pa — naše. Ali ni, kakor bi kri crlela iz tujega blaga, četudi je sladka? Ali pa je morebiti zato sladka, ker je — naša kri? — — —

